de ovend

4e jaorgang no. 2

DE OVEND

Vierde jaorgang no. 2. april 1976.

"De Ovend" is een uutgifte van de Stichting Stellingwarver Schrieversronte, en verschient ien keer in de twie maonden.

Adm. Johan Veenstra, Binderweg 3, Ni'jhooltpae, till. (05610) 8252.
Red. Henk Bloemhoff, Boverweg 15 A, Ni'jberkoop, till. (05163) 371.
Typewark: Jacob Nijholt, Oosterwoolde.

Een ni'je Ovend, weer wat ni'j geluud ...

We zitten al weer in de meitied, en daoromme is 't misschien ok niet zo reer, mit disse variaosie op de woorden "Een nieuwe lente en een nieuw geluid" van de dichter Herman Gorter te beginnen.
Want wat is et noflik, om d'r es uut te wezen tussen dat ni'je, jonge leven van oonze netuur. Toch hool ie misschien ok nog even tied over veur De Ovend. Die lat je ók ni'j, jong leven zien. Oons blad wil veur elke Stellingwarver wat brengen, en daoromme disse keer een protte ruumte veur gedichies en verhaelen. Ni'je geluden van Stellingwarver schrievers, in een ni'je Ovend. En vanzels weer wat ni'jgies, berichies en bosschoppies van de Schrieversronte. Zuwwe mar?

Henk Bloemhoff.

E T D Ö R P .

Daor staot oolde Jan
op zien kepotte klompen,
Jan is altied vies en nat
van de modder en et pompen.

.. en dan is daor schele Griet,
die zo ofgrieselik krenterig is,
die vligt de hiele wereld of
om goedkoper mael en vis.

.. en Garriet, die altied drinkt,
lopt mit een blauwe kop,
zegt jow vrundelik "goeie dag"
en sopt nog een liter op.

Dat is et dörp van hier,
dat bin de meensken daor,
stom en vrundelik op zien tied,
mar zels, zels zien ze 't niet,
altied staon ze klaor
mit plezier, zwier en getier.

Zwatte Jaans mit kotte rok,
ze zeggen zoveule van heur;
over mannen, 'k wil niet kletsen
laot mar zitten, gien gezeur.

Dikke Piet, die smit mit geld,
zien vrouw is niet gezond,
een hokke vol kleine kiender,
een lege ponge en een hond.

Zonder heur is 't niet
dit dörp mit disse smaek,
't is et dörp dat ik hier maek,
't ligt overal, in elke tied.

Harm Houtman.

"Zwemmen jim mit oons deur naor de zommer?"

Dit prentien van een ente mit piekies wodde maekt deur Dick Doornenbal uut Appelsche.

D E V R E K

't Wodde duuster. Een speerzem lochien braande in 't husien van de vrek. Hi'j haelde zien kissien onder een vloerplaanke weg en zette et op 'e taofel. Doe scheuf hi'j et laampien wat dichterbi'j. Eerst keek hi'j nog even of de gedienen goed dichte sleuten en doe dri'jde hi'j et slot eupen. Een grijns kwam van zien gezichte en mit zien haand graaide hi'j in de goolden tienties omme en leut ze gleensteren in 't laampelocht. Zo kon hi'j uren zitten en in 't laeste schatterde hi'j et uut. Dan schrok hi'j van himzels en bange dat iene him beloerd hadde, stopte hi'j zien geliefde stomme bezit weer onder de vloer.
Deur de jaoren henne was 't zo wodden. Doe zien oolde mem nog leefde was 't nog niet hielemaole zo slim. Mar doe die versturven was en hi'j hielemaole allienig over bleef was et begonnen.
't Was een ziekte wodden en alle meenslikhied was verdwenen. Hi'j hadde nargens aanders gien oge meer veur as veur geld. Een vrouw? Oe here, nooit! Die gavven alles mar uut, daor mos hi'j niks van hebben. Alles wat goedkoop was, was veur him en 't alderneudigste om te leven mos et minste kosten. As hi'j naor zien wark gong en 't regende zoe'n dag, dan nam hi'j zien brood mar weer mit. Want wie niet verdient, moet ok niet eten.
't Wodde een bedroefd meenske, en alle meensken wodden bi'j de deure ofdaon, want een koppien drinken kon d'r niet of. Zo wodde de kiste al voller en voller. En soms zat hi'j uren te tellen as alles d'r nog wel was. Mar oe here, dat zol niet lange meer duren. D'r kwammen zegeuners in 't dörpien en ze kwammen ok bi'j de vrek. Twie vrouwluden en een kerel. Hi'j gong vlogge naor de deure. Een joongien ston op 'e kop en dee alderhaande keunsten. Hi'j mos toch wel even kieken naor et knaopien. Stiekem sloepte iene van de

vrouwluden naor binnen en had mit 'n graai et kissien te pakken. Deur de aachterdeure was ze al weer vot. De vrek ston nog benauwd in de deure en kevooide de zwarvers of. Doe kwam de grundel d'r op en deur de glassies keek hi'j ze nog een posien nao, doe ze et pattien uutleupen. Was d'r now iene minder? Was dat ere zwatte wief d'r niet meer bi'j? Haostig sleug hi'j de vloermatte op en dee de losse plaanke op zied. Et kissien mit goolden tienties en 't aandere geld was vot. Wat jammerde hi'j doe. Hi'j teug naor de pelisie. Die keek nog wel even bi'j de woonwaegens, mar die vrouwluden hadden allemaole zwat haor en brune ogen. Wat zol die daor an doen. De pelisie kwam weer bi'j him en mos weten hoeveule as d'r in zeten hadde. Hi'j zol zeggen van nog meer as tienduzend, mar in ienen begon hi'j te stotteren, want 't scheut him in 't zin, dat dit ommes verzwegen geld was en dat is slim strafber. Hi'j hadde et nooit opgeven bi'j de belasting netuurlik. Mit een verwrongen gezichte zee hi'j doe mar tegen de pelisie: "Ao, et was niet zoveule, 't was mar wat speergeld."
Hi'j was zien centen kwiet en hoe hi'j ok jammerde, de zegeuners hadden een goeie slag sleugen en leuten et flink rollen. Zo wodde d'r toch nog een betien mit daon.

Wube Lamers van de Kuunderwal.

Kotte verhaelen uut de cursus.

In disse, en in Ovends die nog kommen, zullen we weer kotte verhaelen ofdrokken, die schreven binnen deur meensken die dit seizoen mitdaon hebben an de cursus Stellingwarfs I. Et gong om een "onzinverhael" te schrieven: ie mossen je verplaetsen argens in, of in iene, en dan je daor in inleven. Hier bin d'r weer drie van die verhaelen!

Mien aeventuur as moes.

Gelokkig, ik bin weer thuus! Mar a'k d'r nog an daenke wat ik disse peer daegen beleefd hebbe! Niet te geleuven.

Mar laot ik bi'j et begin beginnen, dat was hiel gewoon. Mien zuster mit de man, heur dochter Jannie en schoonzeune Jaap weren een peer daegen bi'j mi'j uutvanhuus en dat is altied bar gezellig.

't Was zundagsmiddags nao 't eten. We zatten nog wat nao te praoten; ze mossen aanst al gauw weer vot. Jaap was an 't woord over zien wark as onderhooldsmonteur bi'j de gemiente Purmerend. Hi'j zee: "Tante, ie weten wel, "De Aovendzunne", et bejaordenhuus, waor Jettie warkt, daor hebben ze van die mooie boograemen. Mar daor kuj' van binnen niks van zien, want ze hebben twie plafonds tegen de zoolder sleugen, dat de meensken in de kaemers hebben d'r niks meer an." "Now", zeg ik zo uut de gek, "dat is dan mooi veur de moezen, die besies zitten altied in donkere hoekies, mar daor hebben ze dan ok wat locht. As ik nog es moes wor, gao ik naor "De Aovendzunne."

We maekten nog wat gekhied, dat Jettie dan mar wat eten veur mi'j henne zetten mos en zorgen mos, dat d'r gien moezevallen zet wodden. Daor was et praotien mit uut en een uurtien laeter ston ik de femilie bi'j 't hekkien nao te wuiven. De katten streken mi'j om de bienen, die bin altied slimme bliede as ze weer mit de vrouw allienig binnen.

En doe gebeurde et. Et hekkien wodde al mar groter en de katten ok. In 't laeste kon ik onder et hekkien deur kieken en de katten weren gien lieve dieren meer, mar griezelige grote moonsters, die mi'j mit glundige ogen ankeken. Ik ston op vier poties en mien kleren weren vot; in plaets daorvan hadde ik een glad haorig vellegien. Ik was een moes! Gien meenske meer, mar een moes! Mien eerste gedaachte was: bi'j die katten weg! En zo hadde a'k kon, scheut ik aachter een boom onder wat dreug

blad. Mar de katten weren ok verstuverd, want ze kwammen me niet nao. Daor zat ik dan. Mar wat now? Inienend wus ik et; naor Purmerend, naor "De Aovendzunne", daor was ommes zoe'n mooi plak veur moezen. Veurzichtig kwam ik onder et blad weg, keek om mi'j henne en doe de weg uut, dwas deur 't dörp op de ni'je wiek an. 't Was een ofgrieslik aende, auto's, brommers en inkelde fietsen vleugen mi'j veurbi'j. Mar ik dribbelde mar veerder deur de baarm, hoe lange wee'k niet, mar in 't laeste kwam ik toch bi'j de bushalte.

Daor ston een oold wiefien te waachten, heur tasse die wat eupen ston, had ze op de grond zet. "As ik daor now es in kroepe, dan gao ik zo mit de bus in", docht ik, en mitien klom ik d'r ok mar in. Nao een schoffien kwam de bus. 't Oolde meenske pakte de tasse op en nam mi'j zo mit de bus in. Doe ze de tasse weer daele zette, ik d'r gauw uut om weg te kroepen onder de baanken. "Wat was dat!" zee een jonge, "een moes?" Oh heden, die had mi'j zien. Ik kreup weg aachter de bienen van een man die te lezen zat, de jonge kon ik zo krek zien. Hi'j loerde nog es onder de baanken deur, mar kreeg mi'j niet in de gaten. Veurzichtig trippelde ik in de richting van de uutgang; daor ston een grote koffer, waor ik aachter kreup. De bus stopte verscheiden keer, meensken gongen d'r uut, aanderen kwammen d'r weer in, mar de koffer bleef staon, krek zo as ik docht hadde, tot an 't Vene toe.

Daor mos ik d'r ok uut, en aachter de man mit de koffer an, klauterde ik bi'j et trappien daele. Zonder zien te wodden wus ik bi'j de halte veur Alkmaar te kommen. Ik gong stief tegen de raand van et trottoir zitten en keek wel wat benauwd naor al die voeten die vlak bi'j me langes stapten en die grote bussen die mar of en an reden. En doe nao een hiele poze waachten de bus veur Alkmaar recht op mi'j an kwam wa'k d'r haost vandeur gaon. Mar ik zee tegen mezels: "Zitten blieven en zo gauw as de deure eupen gaot d'r in!" En dat lokte.

Mitien scheut ik onder de baanken en zocht een goed plakkien aachter de verwaarming. De bus begon te rieden en ik vul in de slaop. Ik wodde wakker deurdat ik de sjeffeur zeggen heurde: "Passesiers veur Den Helder en Alkmaar hier overstappen." We weren al op de Kop, ik mos d'r uut en in de aandere bus! Ik kwam uut mien veilig, waarm hoekien en keek es om mi'j henne. Daor, dat maegien mit die lange zwatte maantel an, a'k now es in de zeum van die maantel hangen gong. 't Was een waogstok, toch mar perberen, ik mos overstappen hier en vlogge ok, dat wus ik. 't Wodde al wat schiemerig, en ja heur, gien meenske die mi'j ontdekte. Zo kwam ik ongemarkt in de ere bus, waor ik de verwaarming weer opzocht. Now kon ik slaopen tot Alkmaar en dan mar weer zien.

"Station Alkmaar", heurde ik de sjeffeur zeggen. Dat was et aendpunt, iederiene mos d'r hier uut. Doe de laeste bi'j et trappien daele was, trippelde ik ok naor de uutgang en naor beneden. Inienend een gil. "Een moes!" raosde een vrommes, zo benauwd, as was ik een tieger. Een man sleug mit zien pakestok naor me. Ik scheut onder de bus, kwam d'r an de veurkaant weer onderweg en steuf et trottoir over, et spoorstation in. Onder een baank, stief tegen de mure an bleef ik zitten. Meensken mit tassen en koffers leupen henne en weer of stonnen te waachten.

Een trein kwam binnen. Reizigers stapten uut, de meensken die op et perron stonnen, stapten in, de trein gong weer. Et wodde rustig om mi'j henne en ik kwam uut mien schoelplakkien. Want ik mos nog veerder, de bus veur Purmerend opzuken. Es kieken waor as die kwam te staon, d'r kommen daor zoveule bussen en in halfduuster en zo lege op de grond kon ik de botties niet lezen. Waor as ik docht dat et zowat wezen mos ston een vrommesien mit een kiend an de haand. Een maegien van een jaor of zestien kwam uut een bus en vreug: "Komt de bus naor Bergen hier te staon?" "Nee", zee

et vrommesien, "dan moej' daor wezen, disse gaot naor Purmerend." Stief tegen de paol mit et haltebottien hadde ik zeten te luusteren. Ik piepte zaachies van bliedschop, ik zat op et goeie plak. Daor kwam een oolde man an, mit een hontien an de riem. Bi'j de halte bleven ze staon. Et hontien begon te snuffelen, hi'j hadde mi'j in de neuze kregen. Zaachies kreup ik wat aachteruut zo da'k weer naost de raand van et trottoir kwam te zitten, krek as in 't Vene. Mar die aekelige hond bleef mar snuffelen en of die man now al zee: "Rustig Mopsie", of niet, hi'j bleef mar snoeven en trekken an de riem. Gelokkig, daor kwam de bus an, et vrommesien en et kiend stapten in en mit veule muuite kreeg de oolde man dat eigenwieze hontien d'r ok in. Mar ik mos ok mit en dat nog wel mit die hond in de bus! Mar, wie niet waogt, die niet wint, ik sprong op de onderste tree en bleef daor stille zitten. De deure gong dichte en we reden weer. As de bus stopte om d'r meensken in te laoten, kreup ik in 't uterste hoekien van et trappien en zo kwam ik zonder muuilikheden in Purmerend.

Zo, now goed uutkieken, dan die drokke straote over, veur Bellevue langes en de straote naor "De Aovendzunne" in. Daor weren de grote grune deuren al, mar ----- ze weren dichte. Hoe mos een klein moesien die eupen kriegen. Daor zat ik op 'e stoepe, mu en zo zachies an ok hongerig. Et mos al slimme laete wezen, want et wodde al rustig op 'e straote en ik begreep dat ik die naacht wel buten blieven moeten zol. Naost de stoepe was wat blad bi'j mekeer wi'jd en daor kreup ik in. Zo now en dan dommelde ik even in, mar 't was een lange naacht en ik kreeg al mar meer honger. Mar ja heur, daor kwam eindelik iene de stoepe op. An zien rutiesbroek te zien mos et de kok wezen. Hi'j maekte de deure los en mit him flutte ik d'r in. Bi'j de mure langes gong ik him nao, naor de keuken, daor zol wel wat te eten wezen. "Morgen

Kok, mooi weekaende had?" Die stemme kende ik, dat was Jettie! Piepend van bliedschop steuf ik op heur of. Mar och here mien tied, ik hadde bedaenken moeten, dat ze van kiend of an altied al doodsbenauwd veur moezen west hadde. "Help, help, een moes!" De kok, die grif een flinke kerel is, sleug mit de buusdoek naor me en reup: "Moezevallen, waor bin de moezevallen!!??" Ik maekte da'k vot kwam en steuf een deure in die op een kier ston. Aachter een schrieftaofel zat een vrommes te tillefoneren. "Dus daor kan ik op rekenen, dat d'r zo mitien een elektriciën komt", heurde ik dat ze zee, terwiel ik onder een kaaste kreup. Mitien kwam Jettie et kantoor ok in, mit de kok die nog om moezevallen reup. De direktrice, want die was et, hadde de tillefoon daele legd en vreug: "Wat is d'r te doen, zuster Jettie, vertel es wat d'r gebeurd is?" "Moezen", zee Jettie, "in de gang." "Ja", zee de kok, "ik hebbe perbeerd om him dood te slaon, want hi'j wol zuster Jettie anvliegen. Daorom moe'n d'r moezevallen kommen. Waor bin die dingen, Direktrice?" "Die hebben we niet, mar stuur even iene van de maegies om moezetarwe, zuster Jettie. En zet dan de ere maegies op de eerste verdieping an 't wark. En ie, Kok, gauw naor de keuken!" Jettie en de kok gongen an heur wark, de direktrice gong zitten te schrieven. En ik zat mar onder die kaaste mit een honger! Ik dochte da'k van de graot valen zol. D'r wodde beld, een maegien kwam zeggen dat de elektriciën d'r was. De direktrice gong de gang in en even laeter heurde ik heur praoten mit ----- Jaap! Ik wol al weer op die bekende stemme ofvliegen, mar bedocht mi'j nog krek op 'e tied. Ik bleef stille zitten en heurde de direktrice mit Jaap de trappe opgaon. De kust was veilig, ik klom tegen de schrieftaofel op en gong op zuuk om wat eten. Ja heur, daor lag een stok sukelao. Mit mien veurpoties haelde ik et pepier d'r of en begon te knabbelen. 't Was

beter as niks, mar ik hadde toch liever een stokkien keze had. Terwiel ik dat zo etende bedocht, kwam de direktrice d'r weer in. "Now nog mooier", zee ze, "now ok al een moes op mien schrieftaofel." Ze trok de schoe van de voete en wol mi'j daor een klap mit geven. Mar ik was mit ien grote sprong in de overgedienen en bleef daor stille tussen de plooien hangen, tot ze ophul mit zuken en weer an heur schrieveri'je gong. Zaachies leut ik mi'j naor beneden glieden en gong weer onder de kaaste zitten om zo gauw as de deure weer eupen gong d'r uut te vliegen. "Dan naor boven", docht ik, "om tussen die plafonds in te kommen." Daor zo'k veilig wezen. D'r wodde weer beld en even laeter an de deure van 't kantoor klopt. "Binnen", zee de direktrice. "En ik d'r uut", docht ik. Mar wie kwammen daor de deure in! Mien zuster mit heur man en Jannie. "Direktrice", zee ze, "waor is Jettie, ze moet daolik hier kommen." "En Jaap ok", zee Jannie. "Ze hebben zegd dat die hier ok is." "Ik zal ze roepen, mar wat is d'r an de haand?" vreug de direktrice. "Mien zuster is te zuke." "Tante is spoorloos verdwenen", zeden mem en dochter toegelieke. Ik wol graeg roepen: "Ik bin hier", mar ik kon niks eers as piepen. "Al weer een moes", zee de direktrice, terwiel ze de deure uutgong om Jettie en Jaap te haelen.

Ik wus niet wat ik doe mos, ik wol graeg naor mien femilie toe gaon, mar ik dust niet, want ze konnen mi'j niet herkennen. Daor weren Jettie en Jaap en vreugen wat d'r gebeurd was. Doe kwam et hiele verhael. De pelisie was bi'j mien zuster kommen, dat ze weren opbeld uut Berkoop, dat ik onder geheimzinnige omstaandigheden verdwenen was. De deuren van mien huus stonnen eupen, de ofwas ston nog op 't aanrecht, de katten leupen veur wild omme en ik was nargens te vienen. Zo hadde mien buurvrouw de boel vunnen gisteraovend. Doe hadden de buren de pelisie waorschouwd, die weren ok an 't zuken west en doe ze mi'j niet vienen kon-

nen, hadden ze de pelisie in Purmerend opbeld. En die weren weer bi'j mien femilie kommen of die d'r ok meer van wussen. Ik zat et hiele verhael an te heuren en in 't laest hul ik et niet meer uut. Ik kwam onder de kaaste weg en wol mien zuster tegen de bienen opklimmen. "Die smerige moes", zee de direktrice en greep al weer naor heur schoe, terwiel Jettie de deure uut wol. Mar doe zee Jaap: "Niet doen, niet slaon en niet votlopen. Want die moes, ----- ik wete et niet, mar die moes -----. Jannie, Heit en Mem weten jim nog, dat praotien van oons, gistermiddag over "De Aovendzunne." Iederiene keek him veraldereerd an. "Wat woj' daor mit zeggen, Jaap?" vreug mien zwaoger. "Ja, ik wete et ok niet, mar Tante is vot en now die moes hier, die Mem in de bienen klimmen wil." "En die mi'j anvliegen wol", zee Jettie.

Ik piepte instemmend en oe wonder, inienend kon ik weer praoten, ik kon zeggen: "Zo is 't Jaap, ie hebben geliek." En doe begon ik te gruuien, ik vuulde me groter wodden, zoas ik me de veurige dag kleiner wodden vuulde. Mien haorig vellegien gong vot, mien kleren kwammen weer om me henne en ja heur, daor was ik weer.

Iederiene was in de warre, mien zwaoger zee niks as: "Dit is toverderi'je, dit is toverderi'je." Mien zuster en de beide maegies lachten en goelden toegelieke en Jaap zee: "Ik hadde dus toch geliek, Tante." De direktrice was op heur stoel aachter de schrieftaofel daelezakt en staemerde: "En die hadde ik now haost mit de schoe doodsleugen. Oh, oh, wat een toestaand." En dan hadde op: "Neem dat rere meenske asjeblieft daolik mit hier weg!" En dan, want ie bin in 't laeste direktrice of ie bin et niet, streng en bevelend: "En jim, Jettie en Jaap, as de drommel an 't wark. Hier de tied mar verdoen mit moezen en tantes, of tantes en moezen, ik weet et niet meer, mar et liekt nargens op! An jim wark!!" Mien zwaoger gong mar weer naor zien wark en ik mit mien zuster en Jannie naor huus. "Geef me eerst wat te eten", zee'k tegen mien zuster, want

al was ik now weer een meenske, ik hadde nog altied honger. Now, dat kwam veur mekeer, ik zat al gauw aachter een koppien koffie en een bottien mit brood. Om wat van de schrik te bekommen, bin ik die dag daor nog mar bleven. Vandemorgen bin ik mit een liende maantel en liend kleregoed weer naor Berkoop reisd. Mien katten bin bliede da'k d'r weer bin, de ofwas moe'k doukies mar mit beginnen en dan mar hopen dat alles weer zien gewone gang gaot.

Allienig de pelisie en de buren, die'k zegd hebbe da'k d'r weer bin, willen mien verhael niet geleuven. En dat kan ik ze niet kwaolik nemen.

Z. Kuiters-Keizer.

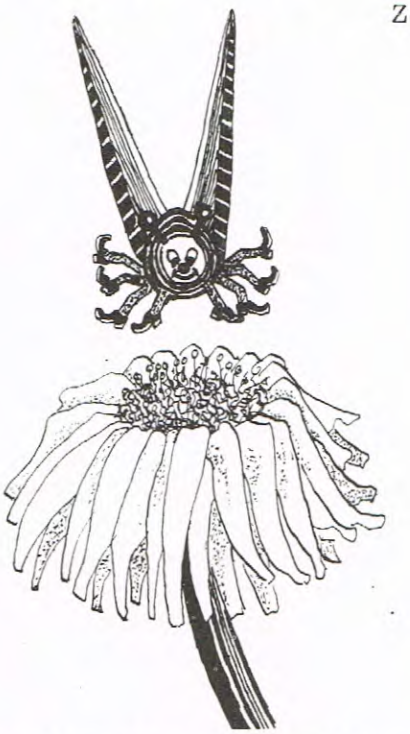

Een dag vligt tóch niet zo hadde omme.

Vanmorgen kwam ik betied van 't bedde. En daor had ik goed over naodocht, want ik leve ja mar ien dag.

En aj' dan die iene dag ok nog lange slaopen, dan hej' mar zoe'n ommeraek klein betien an je kotte aentien leven. Dat ik was d'r vroeg uut. Ik had gisteraovend alles al klaor zet veur vandaege, want ik had grootse plannen! Ik wol de wereld verkennen! 't Eten ston al klaor: twie bekerties hunning. En dat smaekt niet allienig mar goed, mar 't is ok nog goed veur de spieren, en die moe'k wél bruken, is 't niet zo? Vot nao 't eten he'k nog gauw even mien vleugelties streken en mien schoegies poetst. Ie kun ommes nooit weten waor aj' nog belanen. Doe'k buten kwam, kwam de zunne krek op! Dat ik had gelok. Stel je mar es even veur, iene dag leven en et zal dan ok nog an de miggel wezen of d'r zal mar krek een vieze mist hangen, dan ziej' ommes niks, en ie kun ok hielemaole niet opschieten! Mar et was prachtig mooi weer. D'r was haost gien verkeer. Zo now en dan es een bromvliege, die mos zeker naor een vroege hunningveiling of zok-zo-wat, mar veerder niks. A'k mu was rustte ik even uut op zoe'n mooie gele peerdebloeme, en vleug dan even laeter weer veerder. Inienend zag ik een groot bried waeter onder mi'j. Es even kieken. Oh, "De Lende" stiet d'r bi'j. Dan bin'k zeker in de Stellingwarven. Tjonge, jonge, wat was et hier mooi. Hier wol ik wel even blieven en ik gong zitten. Mar alle herenhoenties nog an toe, et beweug! Wat was dat? Et leek wel een beest! Doe heurde ik een diep zeurend geluud en et beest zee, dat ze een koe was. En dat ze een hekel an vliegen had. En dat ik, as ik niet gauw opkrooide, een beste oplawiebes van heur stat kreeg. Ik gelove, dat zoks niet zo best is, en et klonk ok niet slim vrundelik, dat vótwezen! Nao een ure vliegen boven mooie stokken laand, zag ik een vremd rood ding staon. Hiel groot. Hiel nuver, mit gatten d'r in. En in die gatten stonnen allemaole bloemen in de riegel. En niet gewone mooie peerdebloemen, néé, knalrooie en paorse en meer van dat spul. En in de riegel. Dat vun ik mar vremd, heur.

Peerdebloemen staon toch ok niet in de riegel? Ik wodde slim ni'jsgierig. 'k Wol hier meer van weten en mit vleug ik naor zoe'n gat. En lag even laeter mit een peer verstoekte bienen verheerd omhogens te kieken naor mien mooie poetste schoegies, en begreep d'r niks van. Wat was d'r toch gebeurd? Ik perbeerde weer overaende te kommen, want ik zól weten, hoe dit kon! Veurzichtig vleug ik now langs die gatten, die gien gatten weren! D'r zat had spul in, wat aj' niet zien kunnen. Doe kwam ik bi'j zoe'n gat waor as et niet in zat, en ik belaande tussen die vremde pollen. Mar oe here, wat a'k doe beleefde, za'k grif niet gauw weer vergeten! Inienend heurde ik een ofgrieselik geluud. Wat was dat? Een log geveerte kwam op mi'j of. 't Leek wel wat op die koe, alliend, 't ston rechtop en et had niet zoe'n stat. Mar et raosde en et gong te keer, en et had griepdingen, waor as et wat in vaaste hul. Doe scheut me inienend wat ofgrieseliks in 't zin. Ik hadde gisteraovend nog mit mien neve praot, die op zien starfbedde lag. Zien dag was haost oflopen. Hi'j vertelde mi'j wat hi'j allemaole zien had in zien leven. "Alles was hiel mooi", zee hi'j, "mar kiek uut veur et logge geveerte! Et logge geveerte, dat een klapding bi'j him het. Neffens oonze pake, die perfester was, mar die ieje niet kend hebben, hiet zoe'n geveerte "meenske", en die meensken bin biesterbaorlik geveerlik! Ze raozen altied an, en ze perberen je plat te slaon!" Now, dit geveerte dat op mi'j of kwam, raosde slim hadde, da's waor en et leek d'r ok aorig op da'k binnen twie tellen plat wezen zol. Ikke d'r van deur. De zunne ston nog niet zo hoge, dat ik was nog jong. Mar et geveerte kwam mar aachter mi'j an biezen en ik kon nooit dat eupen gat vienen. Nooit ien keer! Inienend zag ik een mooi veilig plakkien, waor as ik me verburg. Et geveerte zag me niet. Et gong vot. Doe ik even laeter weer uut mien schoelplakkien kwam, kon ik nog niet dat gat vienen en ik wol

vot. Ik vun d'r hier niks an. Doe kwam dat geveerte weer binnen. "Now bin'k d'r west", docht ik. Mar et hadde et klapding niet mitneumen. Wel wat eers, waor as et op drokte. Et reuk wel lekker, mar d'r kwam neffens mi'j wel wat riekelik vule uut. Ik wodde d'r sloeg van. Ik zag niet meer waor a'k vleug. Ik kon me niet meer vliegende holen. En mit vremde kleuren veur de ogen maekte ik een noodlaanding en vul in slaop .... Inienend wodde ik wakker. Wat was d'r? Wat wi'jde et alderheiselikst! De locht dri'jde zuver. Zol dit een cycloon wezen? Veurda'k daor aachter kwam, zeug et mi'j op en ik kwam in een donker hol, waor as et flink stonk, en et was d'r ok lang niet schone! Mien schoegies wodden d'r smerig van! Ik heurde een protte geluden, die a'k niet thuus brengen kon. Wat was dat, waor a'k in zat? Doe heurde ik een hadde klap, en nog iene en nog iene, en mit rolde ik mit al die vieze rommel naor buten. Jonge jonge, wat was ik bliede! Ik was weer buten! Wel op 'n dongbulte, mar ik was buten! En ik leefde nog, ik leefde nog. Et geveerte zag ik ok niet meer. Et het zeker docht da'k dood was. Mar ik leve en de zunne stiet hoge an de locht, ik kan nog een hiele protte zien, mar bi'j die rooie dingen kom ik niet weer!!

Verhael en tekenings van Sietske Bloemhoff.

Een kraantebericht uut et jaor 2072.

ET LAESTE NI'JS UUT GASA.

GASA - Gistermorgen om elf ure laandde Z.H. Paus Adrianus IX mit de pauselike tupulev 1100 op et vliegveld van Gasa. De paus is de eerste van een hiele riegel staotsheufden en veurnaeme personen, die hier de kommende daegen verwaacht wodden. Dat allemaole veur de grote daankdienst die hier over een weke in de eupen locht hullen wodden zal. Vandaege kommen onder eren in Gasa an: President Victor Sacharov van Ruslaand, zien kollega's van Estlaand en Letlaand en keuning Willem VI van de Nederlanen. De jonge keuning reist in gezelschop van freule Aafje Wynalda, waor as hi'j mit onder de gebodens staot. Waoromme as iederiene hier komt is zo staorigan wel bekend. Toch wi'k in dit artikel de boel nog even op volgodder mit jim deurnemen en wat aachtergrondinfermaosie geven over de ni'je wereldtael: et Stellingwarfs.

Dattig jaor het de wereld neudig had om te bekommen van de ofgrieslike Afro-Arabische oorlog die in 2040 in alle geweld uutbrak deur de moord op de Irakeze leider El Badr. De gevolgen weren alderaekeligst. De hiele wereld raekte betrokken in de slimste oorlog sund et ontstaon van de meenshied. Dat er toch nog meensken over bleven binnen is te daanken an et ingriepen deur een grote koppel vredessoldaoten van de planeet Icarus. In heur ruumteschippen reisden ze honderd keer zo hadde as et locht en ze kwammen nog krek op 'e tied om et meensdom tegen een algehiele ondergaank te bescharmen. De oorlog brocht de wereld een grote aarmoede. Dattig jaor duurde et veurdat we d'r weer zoe'n betien bovenop kwammen. En doe, in 2070, now twie jaor leden, kwam de veurzitter van de Verienigde Naosies, de Ieslaander Knut Knutsen, op 'e gedaachte om een hoge toren

te bouwen op 'e greens van Afrika en Arabië. Een monument veur vrede en geliekheid.

Daor was iederiene drekt veur te vienen en in meie van et veurige jaor begon men mit de bouw. Uut alle lanen van de wereld kwammen timmerluden en ere vakmeensken naor Gasa om gemienschoppelik de toren te bouwen. En een peer weken leden, doe de meitoeke d'r haost op kon, gebeurde dat Grote Wonder. Inienend veraanderden de taelen van al die meensken uut al die lanen en d'r bleef mar iene tael over. En iederiene verston mekaander waor as hi'j ok weg kwam en wat veur kleur as hi'j ok hadde. Dit Wonder overkwam niet alliend de bouwers van de toren, mit heur begon et, mar et dee al gauw blieken dat de hiele wereld et zelde overkwam.

De Russische patriarch Aleksander Kondakov was de eerste geestelike leider die reageerde op et Wonder van de ieuw. "Et tiedpark van de echte vrede is begonnen", zee de patriarch. Die uutspraoke dee hi'j op et feestcongres van de 55-ste viering van de Russische revolutie in 2017, doe de diktatuur ofschaft wodde en duzenden meensken los laoten wodden uut de kaampen.

Alle leiders uut de wereld sleuten heur bi'j de woorden van Kondakov an. Iederiene was d'r van overtuugd dat et veur ieuwig vrede was. Vandaor dat alle veurnaeme persoonlikheden hier henne kommen veur de grote daankdienst van ankeme weke.

Now nog wat aachtergrondinfermaosie over de ni'je wereldtael. In de konsternaosie van de eerste ogenblikken wus gien iene wat veur tael as hi'j aenlik praotte. Mar et verlossende woord kwam van Perfester dr. Snipjes. De ni'je tael was de tael van et laand Stellingwarf, ien van de federatieve staoten binnen et Nederlaanse keuninkriek. Et bliekt een ieuwenoolde Saksische tael te wezen, die tot an de zeuventiger jaoren van de veurige ieuw langzemerhaand votraekte. Doe begon een klein koppeltien volk mit goed gevolg een kulturele revolutie. Ze richtten doedertieden een schrieversronte

op en vreugen meer andacht veur heur eigen tael en kultuur. Uuteindelik hebben ze bereikt dat Stellingwarf kultureel zelsstaandig wodde binnen et keuninkriek, mit een goeverneur an et heufd. Tegere mit Willem VI en Aafje Wynalda zal de tegenwoordige goeverneur dr. Westerwiek hier morgen ankommen.

Tot morgen, dan hool ik jim veerder op 'e hoogte van et ni'js hier in Gasa.

Johan Veenstra.

Tot zo wied weer verhaelen van de cursus.

UUT ET REUMELTIEN.

De iene zien brood is de ere zien dood.

Meensken bin een tonne vol weensken.

Ieuwige vraoge: is de brogge now eupen of dichte?

Polyglot: now - nou - nu - nun - now.

Veur de iene is de gevangenis een hotel, veur de aander et hotel een gevangenis.

Verbeter jezels, begin om je henne.

Nao regen komt nog al es weer regen.

Beter een parreplu opsteuken, as hieltied klaegen over de regen.

Een twiede huus, een dubbeld kruus?

Et gevuul het zien reden die et verstaand niet kent.

D'r zit meer vis in et waeter as dat alle viskers d'r uut haelen.

De maone is ok al niet meer zo as hi'j veurhenne was.

Wie meer as iene vrouw hebben wil krigt minder as een vrundinnegien.

Et vaalt jongeren niet mit, oolderen op te voeden.
Soms is de verpakking mooier as et kedogien.
Jiezus, wie is dat?

Oene Bult.

De zwarvers.

We liggen in 't huj
en de boer is niet kwaod
de ezel die balkte
de wekker die gaot
de zunne jaegt nevel
en dauw an de kaant
ik ligge te steren
jow vlecht in mien haand.
We gaon naor beneden
we zullen wel zien
daor onder kropt schruten
een pier' op een stien,
ik zeg goeie morgen
de boer zingt zien lied
ie huv'ren onwennig
as ik jow begiet.

We trekken langs wegen
op schoenen van touw
zeg blauwe libelle
waor blief ie zo gauw
we eten de bi'jen
en zuken gelok
we vienen de vrede
en voeren een bok.
Ik kiek in jow ogen
jow zwatte pupil
zegt dit is et leven
wat ik zo graeg wil
we groeten de vrunden
ze bin overal
zo gaot de dag veerder
we doen hiel graeg mal.

En dan zegt de zunne
now is et jim tied
de oele die ropt al
de vleermoes geniet
de maone die speult
mit zien zulveren locht
we zuken een harbarg'
want lang was de tocht.
We vullen de glaezen
mit wien en mit bier
beginnen te daansen
ze speulen de lier
we bin zat en dronken
beginnen mit gevri'j
en dan gaon we slaopen
de dag is veurbi'j.

Harm Houtman.

V a d e r t i e d .

Vader tied bestuurt oons
et hiele leven lang
al miljoenen jaoren
gong d'oold man zien gang.
Niet iene die ontkomt him
hi'j blift bi'j elkien staon
hi'j zegt je dan te kommen
hi'j zegt je dan te gaon.

Vader tied geef oons wat vrede
Vader tied geef oons gelok
en van jow grote körf vol tied
geef oons daorvan dan ok een stok.

Hi'j stuurt jow ok naor schoele
en aanderen naor heur wark
hi'j geft jow de ervaring
hi'j zet roest in jow ark.
Verbliekt jow blonde haoren
zet reenfels in 't gezicht
hi'j wiest je op de rechten
en drokt jow op de plicht.

Vader tied geef oons wat vrede
Vader tied geef oons gelok
en van jow grote körf vol tied
geef oons daorvan dan ok een stok.

Zien lichem hiet kelinder
gelosie om jow haand
hi'j bestuurt de wereld
hi'j woont in ieder laand.
Vader tied lopt vlogge
misbruuk him daorom niet
eers zal hi'j jow vertellen
et is de hoogste tied.

Vader tied geef oons wat vrede
Vader tied geef oons gelok
en van jow grote körf vol tied
geef oons daorvan dan ok een stok.

Niet iene die ontkomt him
hi'j blift bi'j elkien staon
hi'j zegt je dan te kommen
hi'j zegt je dan te gaon.

Harm Houtman.

De Warkgroep Geschiedenis is los !

Een peer maonden leden bin we begonnen mit disse warkgroep, die him speciaal doende hoolt mit de opkomst van et socialisme in disse streek. Dus 't gaot om et twiede pat van de veurige ieuw en 't begin van disse ieuw. Daor komt vanzels hiel wat bi'j kieken, want we willen et zo goed meugelik doen. Wi'j bin begonnen een bibliografie te maeken: we zetten dus es op een riegeltien, wat d'r zo al schreven is over oons onderwarp. Zoe'n bibliografie kuj' wel an 't anvullen blieven, vanzels.
Now bin we ok an et lezen van die boeken en kraantestokken toe. In De Ovend zullen we zo now en dan een stokkien schrieven, waor jim in lezen kunnen, wat we zo al vunnen hebben. Et is meugelik, ja, we hopen dat et zo wezen zal, dat we ok reakties kriegen van ooldere meensken. Van meensken die d'r vule meer van weten as wi'j, omdat ze die tied zels nog mitmaekt hebben, of die nog wat van heur oolden d'r over heurd hebben. Want daor hebben we vanzels een protte an!
Mochten d'r nog goenend wezen die daenken: da's ok wat veur mi'j, zoe'n warkgroep (en we kun nog hiel wat meensken mit interesse bruken), laoten die dan mar schrieven naor: Ph. de Bruijn,
Middenweg 1,
Hoogkerk. (gien tillefoon)
Ie kun ok gewoon de redaktie van De Ovend bellen: (05610) 8252, of: (05163) 371.

Ph. de Bruijn.

Examen Stellingwarfs.

Op zaoterdag 6 meert wodde de cursus Stellingwarfs I die an die tied toe in de Berkoper schoele ien keer in de veertien daegen holen wodde (elke keer aander-

half ure), ofsleuten mit et examen.
Veur disse gelegenhied was et mooie gebouwgien van et Grune Kruus slim geschikt. Om 9 ure begonnen ze mit een dictee; nao de koffie kon elk kiezen uut 'n goeie twintig onderwarpen om daor een verhael of een gedicht over te schrieven; of om een verhael opni'j te schrieven. Middags mos elke cursist nog mondeling doen. Vraogen over lesstof en boekelieste wodden steld deur Perf. dr. H. Entjes van et Nedersaksisch Instituut uut Grunningen, die as committeerde hier veur naor Berkoop kommen was, en cursusleider H. Bloemhoff.
De cursus, uutgaonde van de Stichting Stellingwarver Schrieversronte, ston onder toezicht van et Nedersaksisch Instituut uut Grunningen. In de cursus spendeerden ze tied an et schrieven van et Stellingwarfs (de Bergveld-spelling), et verzorgd uutspreken, et vlot lezen, muuilikheden om et bestaon van streektaelen henne, Stellingwarfs vergeleken mit streektaelen in de rest van Nederlaand, Stellingwarver gewoonten, gebruken en omgeving. De boekelieste, die nogal wat ruumte gaf veur eigen keuze, beston veur een aorig groot pat ok uut boeken en artikels over de geschiedenis van Stellingwarf.
Perf. dr. H. Entjes kon diploma's uutrekken an alle cursisten (zesse): Vrouw H. Veenstra, Ni'jhooltpae; Vrouw L. Hof-de Boer, Berkoop; Vrouw Z. Kuiters-Keizer, Berkoop; Vrouw A. Bloemhoff-Seinstra, Ni'jberkoop; Juffer S.A. Bloemhoff, Grunningen; de heer J. Veenstra, Ni'jhooltpae.
Van 't haast zal d'r een ni'je cursus uut aende gaon; d'r bliekt meer en meer belangstelling te kommen. Ok zal de Schrieversronte mit et Nedersaksisch Instituut naodaenken en warken gaon an een "kop" op dit diploma: Stellingwarfs II ! Meensken die vanzels graeg wat lezen en/of uutpluzen willen, misschien mit et oge op een ni'je cursus Stellingwarfs I, kun vanzels bi'j oons de boekelieste anvraogen!

Henk Bloemhoff.

E t m e z e n u s s i e n .

Ze bin d'r weer, de pimpelmesies
elke morgen op 'e tied
heur ik ze - die kleine besies
en et gaot mar - wiet, wiet, wiet.
Doe ik de gerdienen eupen
dan zitten z'op 'e liendedraod
en ze trippen en ze hippen
't liekt wel of 't d'r omme gaot
wie et meerste het te zeggen
want ze bin oergrieselik drok
eerst mit 't nussien - dan mit leggen
veurig jaor weren ze d'r ok.
Mar in ienen wodde 't stille
'k zag hieltied mar iene meer.
't Besien hadd' ok niks gien wille
't vleug mar henn' en denne weer.
Nao een schoffien dee et blieken
dat z'op 't laest ok niet meer kwam
ik gong doe in 't kassien kieken
en wat ik daor doe vernam ....

Twelf eigies, een hiel mooi nussien
alle wark dus ommenocht
en ik dochte: a'k et wuste
ja - wat heb ik doe wel docht.

Doe'k him zag, die zwatte katte
docht ik: ja, ie hebben et daon
ik greep doe naor een lange latte
mar ik leut him toch mar staon.

L. Hof-de Boer

OORLOG

De kiender speulden
en maekten ommeraek leven.
Zoks kan wel meer gebeuren,
mar Moeke zee op 't laest:
"Toe, stil now toch es even,
ie kun gien oorlog heuren."
"Is d'r dan oorlog?"
zee doe kleine Piet.
Want gelokkig wus et jongien niet
dat d'r wel altied argens oorlog is.

L. Hof-de Boer.

STELLINGWARVERS in et butenlaand.

Oons lid Vrouw A. Passchier-Kooistra schreef oons over et volgende veurval: Heur bruur in Canada was mit iene in gesprek. Die zee op een bepaold moment: "Zo eerlik as Jan Baron." Heur bruur vreug verheerd: "Waor kom ie weg?" Hi'j kwam uut Oost-Stellingwarf! "Now", kon heur bruur doe weer zeggen, "die Jan Baron, dat was mien pake!" Die man was varkenkoopman, en dan moej' wel eerlik wezen aj' een goed bestaon hebben willen. De zeunen van Jan Baron: Auke, Pieter en Sent, weren berucht om de malle fratsen die ze in Makkinge uuthaelden. Ze hietten dan ok: "de jongen van Jan Baron", en dat was in dit geval niet zo best.

Now wi'j et hier over et butenlaand hebben: staorigan wodden d'r meer Stellingwarvers in et butenlaand lid. Aorig, om nog een baand te hebben mit de streek daor aj' geboren binnen, of daor ie op een ere meniere een speciale baand mit hebben. En wi'j, wi'j beschouwen die meensken een betien

as oonze ambassadeurs ..... ! Mit de beste weensken veur de Stellingwarvers daor in Canada, Frankriek of ere lanen; ..... brengen jim oonze Stellingwarver groeten an vrunden en bekenden over?

Henk Bloemhoff.

I E N Z E M H I E D

Et oolde huus, daor is je plak
zo goed en kwaod kriej' je gerak
en staorigan wodt et je tied
ie bin alliend in ienzemhied
ie bin alliend in ienzemhied

Aj' veur et rooie stoplocht staon
om een bolle naor de bakker gaon
wat laeter bi'j' alliend weer thuus
de ienzemhied dat is je kruus
de ienzemhied dat is je kruus

de ienzemhied die dot zo zeer
ie willen zels al lang niet meer
ie willen zels al lang niet meer

Je naosten bin al jaoren vlocht
ze vullen bi'j de eerste zocht
ie bleven over as een blad
die as de wiend gewodden lat
die as de wiend gewodden lat

Hoe vaeke haj' al valen kund
de dood is inkeld nog je vrund
waoromme is 't nog niet zo wied
hi'j haelt je uut de ienzemhied
hi'j haelt je uut de ienzemhied

de ienzemhied die dot zo zeer
ie willen zels al lang niet meer
ie willen zels al lang niet meer

Johan Veenstra; naor een
idee van Siebe Riedstra.

Streupersverhael van De Fochtel.

't Was in 't laeste van de 18e ieuw, dat 't knollegruun aachter op De Fochtel weer bevreuren was. D'r lag gien sni'j, mar et was aorig winter en doe weren d'r twie streupers en die zeden tegen mekeer: "Wi'j mossen mar es zien of wi'j nog een langoor schieten kunnen." Now, de spuiten uut mekeer, de riem om de nekke, de kolf in de binderbuse, de loop bi'j de broekspiepe in en daor stapten de mannen henne. Ze gongen mooi bi'j een knolle-akker zitten, een betien in de li'jte, mar d'r kwam niet gauw een haeze opzetten. Mar mit een ure of aanderhalf, ja heur, daor was iene. Hi'j was nog al een aorig aentien of, mar 't gong net zo en dat was baats en daor lag ie dan. "Mar", zeden ze, "wi'j gaon ok mitien naor huus, want wi'j bin stienkoold. Wi'j kun de haeze zo mitnemen." Mar doe ze bi'j de haeze weren, doe zaggen ze gien haeze mar wel twie kerels in een dreuge sloot zitten. Now, ze schrokken, dat zi'j zollen d'r mar gauw vandeur. Mar doe zee iene: "How mannen, niet votlopen heur. Jim moe'n mi'j helpen, want dit liekt niet best. Mien maot keek 't heer net even over en doe kreeg ie 'n schot haegel in 't heufd." Now, doe bin ze dan mit him naor Oosterwoolde gaon naor de dokter, mar ja, daor was niks meer an te doen. De man was dood en 't was ok nog een trouwde man. Dat was dus een treurige streuperi'je. De daoder, die kreeg zes weken straf.

De rechter zee: "'t Was een ongelok, mar ik moet jow straffen." Een streuperi'je mit een bedroefd aende. Zi'j zullen dreks wel niet weer streupt hebben.

P.H. Tjassing.

D E K I E W I E T

Van 't jaor in 't leste van feberwaori flodderden de eerste koppels kiewieten al omme in de lege lanen van de Lende en de Tjonger. En in die troepen zat d'r hier en daor al es een mannegien tussen, die zien hormoonties al een betien begonnen te warken en die al es perbeerde as hi'j nog wel koppeltienbuitelen kon. Et gong nog wel wat hoolterig en et geluud wat hi'j d'r bi'j maekte leek nog alliend mar hiel in de veerte wat op et jodelende brulloftslied, waj' veerder in de tied heuren. Mar wat wi'j' ok, aj' krek begonnen binnen mit een kerweigien dan gaot je dat vot opslag ommes nog niet slim vlot of. Dat is bi'j kiewieten vanzels krek zo as bi'j meensken, stel ik me veur. Mar disse meitied kwam d'r veur de kiewieten een lillike rak in de wiend, want et begon in 't begin van meert nog even gemien te vriezen. D'r zat wel gien elfstedentocht meer in, mar morgens lag d'r toch mar een mooi laogien ies op 'e sloden. En daor hebben kiewieten een gloeiende hekel an. Mien vader zee vroeger altied: een kiewiet mag d'r graeg over as hi'j nat om 'e bienen wodt, mar koolde voeten daor het hi'j een hekel an. Dat zo kwam et, dat de fleurige boel, die in de kiewietewereld krek beginnen zol, inienen wegzakte. En et was ok hielendal gien lollegien om es te kieken hoe as et d'r bi'j ston in 't laand, want een koolde poesterd uut et noordoosten sneed je dwas deur alles henne, aj' op 'e vlakte kwammen. Mar zoas alle dingen op disse wereld nooit iewig duren, zo

was dat ok mit de slechte weersomstandigheden et geval. En doe de zunne kwam, doe wodde d'r veurgoed een anzet maekt mit de instaandholing van de kiewietesoort. De haenties sloofden heur geweldig uut om een kammeraodske te vienen en now weren ze niet hoolterig meer! En de stembanen weren now ok goed ofsteld, dat et begon ien groot feest te wodden. Wat een wonder, dat de hennegies hier veur deur de kni'jen gongen! Best te begriepen dat gien inkelde echte kiewietevrouw tegen zovule uutbundigheden opwassen was. Want et mannelik vertoon bastte now in al zien hevighied goed los: henneweer trippelen, pronken, koelegiesdri'jen, strogies pikken, kri'jebieten, over de kop slaon, jodelen..... meensken wat een wark! Ja, ie moen niet rekenen, dat et huweliksgelok zomar bi'j de kiewieteman in de beddestee scheuven wodt!
Aj' dat allemaole zo es liggen te bekieken uut een slootswal of aachter een hekkepaol weg, dan kuj' zuver et moment van opperste glorie van de kiewietman mitvulen. Dat is et moment, as et wiefien niet meer votlopt as hi'j mit hiel dudelike bedoelings recht uut recht an op heur of stroest. Hi'j krigt loon naor al zien warken as zi'j heur beflappen lat en een aentien wieder op iene van de koelegies zitten gaot, die hi'j al maekt hadde en as zi'j ok begint te strogies pikken.
Wat een weelde om dat allemaole te bekieken en mit te maeken. Wat een weelde veural, aj' weten dat in et laand, wat de kiewietman opzocht het om zien territorum uut te zetten, gien meensken kommen meugen mit grote leerzens an en mit grote petten op, om dwas deur al dit moois henne te paaien.

J.W. Nijholt.

PIEPMOES komt d'r an.

Op vri'jdag 7 mei is et dan zo veer: nao een té lange tied komt dan eindelik et lietiesbundeltien Piepmoes uut. Dat dit moesien zo alderheiselikst lange op him waachten laoten het, het verschillende oorzaeken. In et eerste plak vunnen we et slim belangriek, dat deskundigen heur kritiek gavven. Dat gebeurde dan ok, mar dit had gevolgen: pattie lieties wodden hielemaol opni'j schreven of flink bewarkt. Dan wodden ze weer bekeken, beter maekt en nòg es bekeken. Mar wat disse veurbereiding anbelangt, had et boekien d'r al lange wezen kund. De twiede oorzaeke was nog minder wat an te doen: de man van de grafische verzorging had nogal wat vertraoging in zien wark; laeter raekte hi'j overspand. 't Zol in december al klaor west hebben, mar et wodde begin april. Et Nedersaksisch Instituut het nog hulpen de laeste fouten d'r uut te haelen. De drokker is now (14 april) al mit et hiele spul an 't drokken; hi'j het beloofd dat hi'j in 't laest van april klaor wezen zal. Daoromme is d'r douk in de schoele van Ni'jberkoop, op 7 meie, een bescheiden bi'jienkomst; dan zal Piepmoes officieel op 'e wereld kommen. De kiender uut de vierde, viefde en zesde klasse zullen onder leiding van et heufd van de schoele, de heer H.E. Roersma, een peer lieties uut de ni'je bundel heuren laoten. Veur alle leeftieden is d'r wel wat bi'j in dit boekien. Et zal naor alle schoelen in de beide Stellingwarven, ommenocht, stuurd wodden. Een diel van de duzend boekies die d'r maekt wodden, kan liekewel ok deur de meensken kocht wodden. Pries: f 2,75. Van de volgende schrievers/componisten hebben we wark in et boekien opneumen: Johan Veenstra, Harm Houtman, Jannes W. Nijholt, H.E. Roersma, H.J. Bergveld, Jouk (M. Bakker), H. Bokelman, S.A. Bloemhoff (die ok omslag en tekenings maekte), H. Bloemhoff. Deskundige raod: de heer P. Berman, lerer schoelemeziek an et Grunninger conservatorium. Grafische ver-

zorging: Alkema, Grunningen; drok: Veenstra-Visser B.V., Grunningen. Titels van de lieties: Iene, twieje, drieje, viere, hoj!; Jan mit 'e Pette; Op 'e redens; Baoke Zwelver; Stiekelvarkentien; De bakkiesman; Sunte-Matten; Kastfeest; Heur de wiend goest deur de bomen; Jan en Jet; Vroeg op; Stellingwarfs Volkslied; De foddelpot; en dan "Piepmoes" zels nog. Dat hi'j him in alle hoekies en eggies van Stellingwarf heuren laoten zal!

Henk Bloemhoff.

K R U M M E L T I E S

. Et ni'je boek van H.J. Bergveld, Klaeterjaegers, ligt bi'j drokkeri'je Fa. Van der Meer in Costerwoolde. Et zal tussen de 128 en 140 bladzieden dikke wodden, en 't zal f 8,50 kosten gaon. Meensken die d'r belang bi'j hebben, kun nów al et bi'jsleuten strokien invullen en opsturen. Et boek zal in juni - juli op 'e wereld kommen.

. Van 1 meie of an wodden bi'j de boekies, die aj' bi'j oons bestellen, ok de verstuurkosten in rekening brocht. Dislange deden we dat ommenocht: ie hoefden allienig de pries van et boekien te betaelen, en et wodde je toestuurd. Jim zullen wel begriepen, dat dat veur oons staorigan niet meer te doen is. Trouwens, neffens oons dot ok gien inkelde uutgeveri'je of boekwinkel et zo. Dat de klap zal wel niet zo hadde an kommen.

. Deur Culturele Raod Oost-Stellingwarf en Stuurgroep wodt een commissie vormd die plannen uutwarken zal veur een historisch studiecentrum in Oosterwoolde. In dit studiecentrum zal oons wark groter anpakt wodden kunnen. Taelkunde, letterkunde, volkskunde en geschiedenis van de Stellingwarven, daor zal et dus om gaon. Et idee om mit disse plannen uut aende te gaon, kwam van et gemiente-bestuur van Oost-Stellingwarf.

de ovend

een uutgifte van de Stellingwarver Schrieversronte,
Postbusse 138, 8430 AC Oosterwolde
till. 05160-4533

Adm.: Johan Veenstra, Binnenweg 3, Nijeholtpade

Red.: Henk Bloemhoff, Bovenweg 15a, Nijeberkoop

„De Ovend" komt ien keer in de twie maonden over de heerd
bi'j de leden van de Stellingwarver Schrieversronte
Lidm./ab. (tegere) kost f12,50 in 't jaor

Baankno. 29.98.07.711
Girono. 831523 van de Coöp. Voorschotbank Oldeberkoop
t.g.v. Stellingwarver Schrieversronte no. 711